

Så er der hele spørgsmålet om demokrati, som jo har været en del af det islandske formandskabs dagsorden i år, noget af det, de ville prioritere, men jeg synes, det har været svært at se de konkrete resultater. Hvor er debatten om, hvordan vi inddrager borgerne mere? Hvordan får vi udviklet demokratiet, så borgerne får en langt større indflydelse på, hvad der foregår?

Jeg synes, det vil være væsentligt, at det, hvis det danske formandskab fortsætter med at have demokrati på dagsordenen, så også bliver konkret i forhold til borgerne og i forhold til, at noget af det, vi kan lære af vores historie, er, at demokrati er en vigtig produktionsfaktor, som har været med til at udvikle vores lande. Hvis vi skal fortsætte den udvikling, så kræver det, at vi udvikler demokratiet endnu mere og inddrager borgerne endnu mere.

Og i den forbindelse er det hemmelighedskræmmeri, som hr. Kristen Touborg talte om, fra Nordisk Ministerråds side altså en alvorlig skamplet. Hvis vi ønsker at fremstå som demokratiske lande, så kan vi ikke gå ind og indføre hemmelighedskræmmeri i selve Nordisk Ministerråd. Det håber jeg at regeringen vil tage op i Nordisk Ministerråd og vil være med til at få fjernet.

Alt i alt synes vi, at der er nogle gode ting i det, der er lagt op til, men bestemt også mange udfordringer og meget, som også stiller udfordringer til os selv som politikere. Som det også fremgik af den debat, som fru Elisabeth Arnold og jeg havde, kræver det også, at alle vi, der sidder i Nordisk Råd, gør en indsats, hvis vi ønsker, at det nordiske også skal udvikle sig. Så bliver vi nødt til at stille forslagene, tage debatten og også følge det op i vores daglige folketingsarbejde. Hvis man gør det, så får man også ganske meget ud af det og stort udbytte også i forhold til det hjemlige arbejde.

Formanden:

Så er det hr. Jeppe Kofod som privatist.

Jeppe Kofod (S):

Jeg vil også indlede med at takke ministeren for en, synes jeg, meget spændende og meget perspektivrig redegørelse for det nordiske samarbejde og også ønske, at det fortsætter under det danske formandskab. Det er der al mulig god grund til.

Og så vil jeg opholde mig ved et problem, som også er beskrevet i redegørelsen, nemlig transithindringer, når man rejser fra en dansk

landsdel til en anden dansk landsdel. Jeg vil også starte med at sige tak til de ordførere, der har nævnt problemerne fra talerstolen. Jeg synes, det er vigtigt. Der er jo sådan en tendens til at sige, at det måske bare er nogle bagateller, som man diskuterer her. Men i realiteten er det jo faktisk noget, mange mennesker oplever som et konkret problem i deres hverdag, når de rejser fra en del af Danmark til en anden del af Danmark.

Det drejer sig jo ikke bare om få hundrede mennesker. Faktisk er det sådan, at hvert år rejser lidt over 1 million mennesker i transit via Skåne fra Sjælland til Bornholm – lidt over 1 million mennesker, som bruger den her rejseform. Jeg synes også, det er værd at opholde sig ved, for jeg kan se i redegørelsen, at man lægger meget vægt på at fjerne grænsehindringer. Det er jeg fuldstændig enig i, men jeg vil gerne understrege, at der er en forskel på grænsehindringer og transithindringer, og det er det sidste, transithindringerne, som er det alvorligste problem for f.eks. os på Bornholm.

Kl. 11.05

Som en relativt isoleret landsdel er man dybt afhængig af, at der ikke er de her transithindringer. Så jeg håber, at man også i prioriteterne vil understrege behovet for at få løst de her transithindringer. Og jeg er enig i, at man kan gøre meget i forhold til grænsehindringer, men det er så ikke det, der er det mest alvorlige problem for os.

Så vil jeg understrege, at når vi taler om transithindringer, er det mange flere ting end ormeur for kæledyr. Det drejer sig f.eks. også om, at hvis man skal til et skydestævne, kræver det en våbentilladelse, når man skal igennem Sverige. Eller skal man over og afholde en jagt på Bornholm, eller skal man til det øvrige Danmark og deltage i en jagt, kræver det også våbentilladelse. Og har man piller med, så kræves det, at man har et pillepas.

Der er masser og masser af konkrete problemstillinger, som gør, at det er vanskeligt at rejse igennem Sverige i transit som dansker eller bornholmer, og det synes jeg man må sætte øverst på dagsordenen.

Der er også en masse erhvervsmæssige problemer. Det er ikke kun for privatrejsende, der er også problemer i forhold til erhvervstransitten igennem Sverige.

Problemerne er kun blevet større. Her den 1. oktober i år omlagde man jo den direkte rute til det øvrige Danmark fra Københavns Havn til